

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. В 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.П.Й.

при участието на секретаря Н.Ц.К.
като разглежда докладваното от Г.П.Й. Търговско дело № 20231300900013 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Делото е образувано по исковата молба на Т.М.“ ООД, ЕИК: със седалище и адрес на управление: гр. С, 1000, представлявано от И.И.Г. за откриване на производство по несъстоятелност на „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. В , представлявано от Г.Ш. .

Поддържа се ,че молителят „Т.М. ООД, ЕИК: е кредитор на „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: по вземане, произтичащо от търговска сделка, при което са налице всички законови предпоставки за уважаване на настоящата молба за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК:

Твърди се ,че търговското дружество „Т.М. ООД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление гр. С, 1000, има парично изискуемо вземане в размер на 730 000,00/седемстотин и тридесет хиляди/ лева, произтичащо от търговска сделка по предварителен договор за продажба на недвижими

имоти, собственост на „Р.П.“ ЕАД, ЕИК: , сключен на дата 15.12.2016 г. Купувач по сделката било дружеството „Т.М. ООД, с ЕИК: което е заплатило по уговорения начин сума, представляваща капаро/задатък по сключения предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти. Направените уговорки със сключения договор не били изпълнени от длъжника - „Р.П. ЕАД. Дружеството длъжник изпаднало в забава и трайно неизпълнение на задълженията си ,произтичащи от търговската сделка с дружеството молител - „Т.М. ООД.

Съгласно сключен предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от дата 15.12.2016 г., предмет на сделките били 7/седем/ броя недвижими имоти, представляващи ателие и 6 бр. гаражи. По сключения договор бил уговорена срок за изпълнение на архитектурен проект в рамките на 24 /двадесет и четири/ месеца от датата на сключване на предварителния договор 15.12.2016 г. до окончателния срок, а именно 15.12.2018 г. Посоченият срок бил уговорен в чл. 2, ал. 1 от договора, като на уговорената 15.12.2018 г. дата следвало страните да се явят в кантората на нотариус Ц.С. - Н. с рег. № 30 - гр. С, Дадения двугодишен срок за изпълнение на архитектурния проект не бил спазен от длъжника „Р.П.“ ЕАД.

Съгласно Раздел III от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016 г. ,наименован ОТГОВОРНОСТИ И САНКЦИИ, били уредени последиците при неизпълнение от страна на Р.П.“ ЕАД на изпълнението на задължението за извършване на поетите ангажименти, а именно завършване на архитектурния проект, както и явяването на продавача на уговорената дата и час за извършване на окончателното прехвърляне на имотите в патримониума на кредитора — „Т.М. ООД. При направените уговорки в раздел III от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016 г. и по-точно чл. 3, ал. 2 и ал. 3 било налице пълно неизпълнение от страна на продавача - длъжник „Р.П.“ ЕАД. Продавачът не бил изпълнил нито едно свое задължение по договора. Не бил изпълнил поетото задължение да завърши процесиите имоти във вида, в който е следвало да бъдат предадени на купувача, а именно съгласно извършен архитектурен проект, посочен в договора. Не бил изпълнил и задължението си да се яви на уговорения ден и час, а именно 15.12.2018 г. в кантората на нотариус Ц.С. - Н. от 10:00 ч. Във

връзка с горното действително било налице пълно неизпълнение на договорните задължения от страна на „Р.П.“ ЕАД, при което неизпълнение били приложими клаузите на чл. 3, ал. 2 и чл. 3, ал. 3 от предварителния договор за покупко-продажба от дата 15.12.2016 г. между страните „Т.М. ООД и „Р.П.“ ЕАД.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от сключения договор при пълното неизпълнение по поетите задължения от страна на „Р.П.“ ЕАД (неизпълнение на архитектурния проект и неявяването за окончателното изповядване на сделката), то ПРОДАВАЧЪТ „Р.П.“ ЕАД дължи неустойка в размер на 0.2 % от стойността на всеки от имотите за всеки ден забава, до крайното изплащане на дължимата сума, за не по дълъг период от 24/двадесет и четири/ месеца или 730/седемстотин и тридесет/ дни. Съгласно чл. 3, ал. 3 ,имащ уточнителен характер, за да се избегне всякакво съмнение неустойката започвала да тече от датата на неизпълнението, а именно дата 23.12.2018 г., като бил предвиден максимален срок на неустойката в размер на 0.2% от стойността на всеки имот, за всеки ден забава.

Предмет на договора били имотите, както следва:

1. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 1 - Ателие №1, се предвижда крайна цена в размер на 250 000.00/двеста и петдесет хиляди лева/лв.;
2. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 2 - Гараж № 1, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
3. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 3 - Гараж № 2, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
4. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 4 - Гараж № 3, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
5. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 5 - Гараж № 7, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
6. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 6 - Гараж № 9, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
7. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 7 - Гараж № 10, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
8. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 8 - Гараж № 11, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;

Горните стойности са уговорени в чл. 1, ал. 2 от предварителния договор за покупко-продажба от 15.12.2016 г. Стойностите ,уговорени в чл. 1, ал. 2, били във връзка с изчисляване на дължимата неустойка по договора, която е уговорена в клаузата на чл. 3, ал. 3 от договора. Уговорките на страните, произтичащи от клаузата на чл. 3, ал. 3 ,предвиждали както минимален размер на дължимата неустойка, а именно 0.2% от стойността на всеки имот за всеки ден забава, така и максимален размер. Максималният размер съгласно договора бил 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв. Сумата е изчислена на базата на стойностите на имотите съгласно чл. 1, ал. 2 от договора, като общата им стойност е равна на 600 000,00/шестстотин хиляди/лева при предвидена неустойка в размер на 0.2% от тази стойност за максимален срок от 2(две) години / 24 (двадесет и четири) месеца / 730 (седемстотин и тридесет) дни.

Стойността на неустойката за един ден забава върху стойността на всеки от имотите е както следва:

$0.2 \% \text{ от } 600\,000,00/\text{шестстотин хиляди лева/лв.} = 1\,200,00/\text{хиляда/лева.}$

Като неустойката за целия период на неизпълнение за 730/седемстотин и тридесет/ дни е: $730 \times 1200 = 876\,000,00/\text{осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв.}$

Горното било уговорено в чл. 3, ал. 3 от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016 г. между двете търговски дружества „Т.М. ООД като КУПУВАЧ и „Р.П.“ ЕАД като ПРОДАВАЧ. В същата разпоредба било уговорено, че сумата в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв., падежира на дата 24.12.2018 г. и от същата дата започва да тече погасителната давност.

Съгласно горното било видно, че към дата 24.12.2018 г. дружеството „Р.П.“ ЕАД дължи сумата в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв., произтичащи от търговската сделка на „Т.М. ООД.

Към датата на изготвяне на настоящата молба задължението на дружеството „Р.П.“ ЕАД, произтичащо от предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от дата 15.12.2016 г. било в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв.

Поддържа се ,че неплащането на падежирали и изискуеми задължения на „Р.П.“ ЕАД по посочената търговска сделка уврежда интересите на

ищцовото дружество и че последното е активно легитимирано на основание чл. 625 от Търговския закон да депозира настоящата молба, с която да бъде открито производство по несъстоятелността спрямо длъжника „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК

На основание гореизложеното се поддържа, че дружеството-длъжник е в състояние на неплатежеспособност и свръхзадълженост.

Конкретните обстоятелства, които характеризират състоянието на неплатежеспособност на длъжника търговец, са следните:

1. Видно от изложените по-горе обстоятелства, страните са сключили търговска сделка по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 14 от Търговския закон - предварителен договор за покупка на недвижими имоти с цел продажба от дата 15.12.2016 г., като длъжникът - „Р.П.“ ЕАД е вписан в търговския регистър с дейност „преприемачество, проектиране, изграждане, покупко-продажба на недвижими имоти“. Видно от изложеното, че купувачът „Т.М. ООД е изправна страна по договора, изпълнил е своите задължения по договора и е заплатил съответното капаро/задатък, както е уговорено в договора. Продавачът от своя страна не е изпълнил уговореното задължение да завърши имотите съгласно архитектурния проект, както и не се е явил на уговорените дата, час и място за окончателното изповядване на нотариален акт, с който да прехвърли собствеността на описаните в договора недвижими имоти. Във връзка с това ПРОДАВАЧЪТ дължи на КУПУВАЧА неустойка в размер на 0.2 % върху стойността на имотите, а именно сумата в размер на 600 000,00/шестстотин хиляди лева/лв., за всеки ден забава изразяваща се в забава от 730/седемстотин и тридесет/дни, или задължението възлиза в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв.

Съобразно разпоредбата на чл. 608, ал. 1 от ТЗ неплатежеспособност е налице, когато паричното задължение е породено от търговска сделка. Поддържа се, че липсата на бързоликвидни активи и свободни парични средства на дружеството не е временно състояние, а е виден белег за неплатежеспособността на дружеството.

2. Съгласно установената с чл. 608, ал. 3 от ТЗ презумпция, състоянието на неплатежеспособност на длъжника се предполага в случаите, в които не е изпълнено изцяло или частично, което и да е от съществуващите изискуеми парични вземания по чл. 608, ал.1, т. 1 -т. 3 от ТЗ на длъжника,

тъй като това неизпълнение по силата на закона е приравнено на „спиране на плащанията“.

Видно от изложените към момента факти длъжникът по сделката не бил предприел никакво плащане, поради което следвало да се презумира неплатежоспособността му.

3. Твърди се, че посоченото търговско дружество е свръхзадължено по смисъла на чл. 742, ал. 1 от ТЗ. Видно от легалната дефиниция свръхзадълженост била налице ако имуществото на капиталовото дружество не е достатъчно да покрие паричните му задължения (краткосрочни и дългосрочни).

4. Налице била и друга оборима презумпция за обявяване в несъстоятелност на търговското дружество „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: , а именно ако преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност длъжникът не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. Видно от фирменото дело по партидата на търговско дружество „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: не са публикувани годишни финансови отчети от 2016 година насам. Дружеството длъжник не било публикувало годишните си финансови отчети за последните три години, което съгласно чл. 608, ал. 2 от Търговския закон било основание да се предполага, че дружеството не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 от ТЗ.

Във връзка с подадения за вписване в Търговския регистър годишен финансов отчет за 2016 г., имуществото на длъжника „Р.П.“ ЕАД не било достатъчно за покриване на паричните му задължения.

С оглед гореизложеното се иска с оглед обективната невъзможност на „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: да изпълни свое изискуемо парично задължение, както и недостатъчността на имуществото му да покрие паричните си задължения, на основание чл. 630, ал. 1 от ТЗ да бъде постановено решение, с което да се обяви неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността на дружеството, да се определи началната дата на неплатежоспособност и да се открие производство по несъстоятелност за дружеството.

На основание чл. 628, ал. 4 от ТЗ се иска при постановяване на решение по чл. 630 от ТЗ, за временен синдик да бъде назначен адвокат П.В.П., с адрес:, с електронна поща: petyo.v.petkov@gmail.com с телефон:

Към молбата са приложени :

Доказателства:

1. Копие от Предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016г.;
2. Копие от Нотариален акт за учредяване право на строеж върху недвижим имот;
3. Копие от уведомление до НАП по чл. 78 от ДОПК;
4. Копие от нотариално заверена декларация за съгласие от предложения временен синдик П.В.П по чл. 656 от ТЗ;
5. Доказателство за платена държавна такса;
6. Копие от молбата и приложенията за длъжника.

Ответникът ,редовно призован ,заявява в с.з.на 26.05.2023 г. чрез пълномощника си адв.С. Х. ,че признава сключването на договора и наличието на търговска сделка.

След като взе предвид събраните по делото доказателства,Съдът прие за установено от фактическа страна следното :

Молителят „Т.М. ООД, ЕИК: е кредитор на „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: по вземане, произтичащо от търговска сделка, при което са налице всички законови предпоставки за уважаване на настоящата молба за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника „Р.П.“ ЕАД, с ЕИК: .

Търговското дружество „Т.М. ООД, ЕИК: със седалище и адрес на управление гр. С, 1000, има парично изискуемо вземане в размер на 730 000,00/седемстотин и тридесет хиляди/ лева, произтичащо от търговска сделка по предварителен договор за продажба на недвижими имоти, собственост на „Р.П.“ ЕАД, ЕИК: сключен на дата 15.12.2016 г. Купувач по сделката било дружеството „Т.М. ООД, с ЕИК: , което е заплатило по уговорения начин сума, представляваща капаро/задатък по сключения предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти. Направените уговорки със сключения договор не са изпълнени от длъжника - „Р.П. ЕАД,като дружеството длъжник изпаднало в забава и трайно неизпълнение на задълженията си ,произтичащи от търговската сделка с дружеството молител - „Т.М. ООД.

Съгласно сключени предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от дата 15.12.2016 г., предмет на сделките са 7/седем/ броя недвижими имоти, представляващи ателие и 6 бр. гаражи. По сключения договор е уговорен срок за изпълнение на архитектурен проект в рамките на 24 /двадесет и четири/ месеца от датата на сключване на предварителния договор 15.12.2016 г. до окончателния срок, а именно 15.12.2018 г. Посоченият срок е уговорен в чл. 2, ал. 1 от договора, като на уговорената дата 15.12.2018 г. следвало страните да се явят в кантората на нотариус Ц.С. - Н. с рег. № 30 - гр. С, Дадения двугодишен срок за изпълнение на архитектурния проект не е спазен от длъжника „Р.П.“ ЕАД.

Съгласно Раздел III от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016г. „наименован ОТГОВОРНОСТИ И САНКЦИИ са уредени последиците при неизпълнение от страна на Р.П.“ ЕАД на изпълнението на задължението за извършване на поетите ангажменти, а именно завършване на архитектурния проект, както и явяването на продавача на уговорената дата и час за извършване на окончателното прехвърляне на имотите в патримониума на кредитора — „Т.М. ООД. При направените уговорки в раздел III от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016 г. и по-точно чл. 3, ал. 2 и ал. 3 е налице пълно неизпълнение от страна на продавача - длъжник „Р.П.“ ЕАД. Продавачът не е изпълнил нито едно свое задължение по договора. Не е изпълнил поетото задължение да завърши процесите имоти във вида, в който е следвало да бъдат предадени на купувача, а именно съгласно извършен архитектурен проект, посочен в договора. Не е изпълнил и задължението си да се яви на уговорения ден и час, а именно 15.12.2018 г. в кантората на нотариус Ц.С. - Н. от 10:00 ч. Във връзка с горното действително е налице пълно неизпълнение на договорните задължения от страна на „Р.П.“ ЕАД, при което неизпълнение са приложими клаузите на чл. 3, ал. 2 и чл. 3, ал. 3 от предварителния договора за покупко-продажба от дата 15.12.2016 г. между страните „Т.М. ООД и „Р.П.“ ЕАД.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от сключения договор при пълното неизпълнение по поетите задължения от страна на „Р.П.“ ЕАД, (неизпълнение на архитектурния проект и неявяването за окончателното изповядване на сделката), то ПРОДАВАЧЪТ „Р.П.“ ЕАД дължи неустойка в размер на 0.2 % от стойността на всеки от имотите, за всеки ден забава, до крайното

изплащане на дължимата сума, за не по дълъг период от 24/двадесет и четири/ месеца или 730/седемстотин и тридесет/ дни. Съгласно чл. 3, ал. 3 ,имащ уточнителен характер, за да се избегне всякакво съмнение неустойката започвала да тече от датата на неизпълнението, а именно дата 23.12.2018 г., като е предвиден максимален срок на неустойката в размер на 0.2% от стойността на всеки имот, за всеки ден забава.

Предмет на договора са имотите, както следва:

1. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 1 - Ателие №1, се предвижда крайна цена в размер на 250 000.00/двеста и петдесет хиляди лева/лв.;
2. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 2 - Гараж № 1, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
3. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 3 - Гараж № 2, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
4. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 4 - Гараж № 3, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
5. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 5 - Гараж № 7, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
6. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 6 - Гараж № 9, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
7. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 7 - Гараж № 10, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;
8. За имот по чл. 1, ал. 1, т. 8 - Гараж № 11, се предвижда крайна цена в размер на 50 000.00/петдесет хиляди лева/лв.;

Горните стойности са уговорени в чл. 1, ал. 2 от предварителния договор за покупко-продажба от 15.12.2016 г. Стойностите ,уговорени в чл. 1, ал. 2 са във връзка с изчисляване на дължимата неустойка по договора, която е уговорена в клаузата на чл. 3, ал. 3 от договора. Уговорките на страните, произтичащи от клаузата на чл. 3, ал. 3 ,предвиждат както минимален размер на дължимата неустойка, а именно 0.2% от стойността на всеки имот за всеки ден забава, така и максимален размер. Максималният размер съгласно договора бил 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв. Сумата е изчислена на базата на стойностите на имотите съгласно чл. 1, ал. 2 от договора, като общата им стойност е равна на 600 000,00/шестстотин

хиляди/лева при предвидена неустойка в размер на 0.2% от тази стойност за максимален срок от 2(две) години / 24 (двадесет и четири) месеца / 730 (седемстотин и тридесет) дни.

Стойността на неустойката за един ден забава върху стойността на всеки от имотите е както следва:

$0.2 \% \text{ от } 600\,000,00/\text{шестстотин хиляди лева/лв.} = 1\,000,00/\text{хиляда/лева.}$

Неустойката за целия период на неизпълнение за 730/седемстотин и тридесет/ дни е: $730 \times 1200 = 876\,000,00/\text{осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв.}$

Горното е уговорено в чл. 3, ал. 3 от предварителния договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.12.2016 г. между двете търговски дружества „Т.М. ООД като КУПУВАЧ и „Р.П.“ ЕАД като ПРОДАВАЧ. В същата разпоредба е уговорено, че сумата в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв., падежира на дата 24.12.2018 г. и от същата дата започва да тече погасителната давност.

Съгласно горното е видно, че към дата 24.12.2018 г. дружеството „Р.П.“ ЕАД дължи сумата в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв., произтичащи от търговската сделка на „Т.М. ООД.

Към датата на депозиране на исковата молба в съда задължението на дружеството „Р.П.“ ЕАД, произтичащо от предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от дата 15.12.2016 г. ,е в размер на 876 000,00/осемстотин седемдесет и шест хиляди лева/лв.

Последният публикуван годишен отчет на ответника „Р.П.“ ЕАД е към 31.12.2016 г. , като Счетоводния Баланс и Отчет за приходите и разходите за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. са с нулеви стойности. За 2017 г. и 2018 г. е подавана Декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството, че през отчетния период не са извършвани сделки по чл.1, ал.1 от Търговския закон.

На посочения адрес за седалище на дружеството не е открит представител, който да предостави на вещото лице счетоводни документи, поради което последното без търговски книги не може да установи кредиторите и техните вземания, описани в тези книги.

Тъй като счетоводният баланс на „Р.П.“ ЕАД към 31.12.2016 г. е с нулеви стойности, през 2017 г. и 2018 г. дружеството не е извършвало сделки

и вещото лице не може да установи последното извършено плащане от дружеството.

Съгласно предварителния договор от 15.12.2016 г., сключен между страните по делото, се установява че датата на неизпълнението, от страна на ответното дружество е 23.12.2018 г. и че неустойката е изискуема от 24.12.2018 г. ,поради което вещото лице Р. К. приема, че датата на последното плащане е 23.12.2018 г. и че от 24.12.2018 г. ответното дружество е спряло плащанията.

Вещото лице приема ,че датата на последното плащане е 23.12.2018 г. и че от 24.12.2018 г. ответното дружество е спряло плащанията и че именно тази дата е начало на неплатежоспособността.

Тъй като ответното дружество не е открито на посочения в делото адрес и не е предоставило счетоводна документация, вещото лице е изчислило коефициентите на ликвидност, като е приело, че общият размер на задълженията на дружеството представляват задълженията към молителя и че ответното дружество няма имущество .

Вещото лице изчислява коефициента на обща ликвидност на дружеството като съотношение на краткотрайни активи нула лв. към краткотрайни задължения 876 000,00 лв. или нула.Коефициентът показва, че при реализацията на краткотрайните активи дружеството може да покрие около 0% от краткотрайните си задължения. За норматив на общата ликвидност се приема коефициент 1.00.

Коефициентът на бърза ликвидност на дружеството като съотношение на краткосрочните вземания + краткосрочните инвестиции+ парични средства (нула)към краткотрайните задължения 876 000.00 лв. е нула според вещото лице.Коефициентът показва, че при събиране на краткосрочните си вземания дружеството ще бъде в състояние да покрие 0.00% от краткотрайните си задължения.

Коефициентът на незабавна ликвидност на дружеството като съотношение на краткосрочните вземания + парични средства(нула) към краткотрайните задължения е в размер на 876 000.00 лв.Този коефициент би трябвало да клони към 1. При условие, че той е 0, това е доказателство, че дружеството изпитва големи затруднения на паричните средства.

Коефициентът на абсолютна ликвидност на дружеството като съотношение на паричните средства (нула) към краткотрайните задължения в размер на 876 000.00 лв.Този коефициент би трябвало да клони към 1. При условие, че той е 0, това е доказателство, че дружеството изпитва големи затруднения на паричните средства.

На въпроса относно показателите на обръщаемост на материалните запасаи (брой на оборотите,времетраене на един оборот,заетост на материалните запасаи) вещото лице дава отговор,че без счетоводни документи не се установяват налични материални запасаи.

Без счетоводни документи вещото лице не установява налични

ликвидни дълготрайни материални активи.

Без счетоводни документи вещото лице не установява налични замразени дълготрайни материални активи.

Без счетоводни документи вещото лице не установява налични финансово обвързани договори и тяхно осчетоводяване.

Без счетоводни документи вещото лице не може да установи установи дали е осчетоводено от длъжника задължението му към молителя - кредитор.

Според вещото лице законосъобразното осчетоводяване на задълженията на длъжника към ищеца кредитор и всяко едно трето лице - Кредитор/Взискател би се отразило утежняващо на коефициентите на обща задлъжнялост, рентабилност, незабавна ликвидност, обща ликвидност, финансова автономност и платежоспособност на длъжника в случай, че нещо е осчетоводено в ответното дружество. В настоящия случай, когато липсват счетоводни документи и вещото лице е изчислило нулеви коефициенти, допълнително осчетоводяване на задължения на длъжника ще запази нулевите стойности на посочените коефициенти според вещото лице.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице като компетентно и професионално изготвено.

При така установената фактическа обстановка Съдът приема за установено от правна страна следното :

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на чл. 608, чл. 625, ал. 1 и чл. 631 от ТЗ, съответно на чл. 742 от ТЗ, а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, съответно от лицата по чл. 742, ал. 2 от ТЗ; длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ; да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане; да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, евентуално да се установи свръхзадлъженост съгласно чл. 742, ал. 1 от ТЗ, ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

Налице е трайноустановена практика на ВКС, че неплатежоспособността е обективно финансово състояние на длъжника и че състоянието на неплатежоспособност следва да се прецени от съда въз основа на цялостен анализ на доказателствата за икономическото състояние и възможността длъжникът да изпълнява паричните си задължения спрямо всички кредитори към момента на постановяване на решението. От значение за икономическото състояние са показателите за ликвидност, които представляват количествени характеристики на способността на длъжника да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи, т. е. релевантно за определяне икономическото състояние на длъжника е това имущество, което е бързоликвидно, като освен показателите за ликвидност, съдът може да обсъди и други, обуславящи финансовото състояние на търговеца - коефициентите на финансова автономност и на задлъжнялост. След анализ на показателите следва да се определи каква е тенденцията в дейността на дружеството - за влошаване или за подобряване, съобразно балансите за съответните години. Началната дата на неплатежоспособността съдът следва да определи, като съобрази общото икономическо състояние на длъжника, съобразно изведените критерии, и момента на спиране на обслужване на задълженията, като от значение е не само най-старото непогасено задължение, а общото икономическо състояние на длъжника и момента, когато е спрял плащанията към кредиторите си, а не към отделен кредитор. В този смисъл са постановените от ВКС на основание чл. 290 ГПК и задължителни за долустоящите съдебни инстанции: Р. № 32/17.06.2013 г. по т. д. № 685/2012 г. на I т. о.; Р. № 33/07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г. на II т. о.; Р. № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на I т. о.; Р. № 54/08.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на II т. о.; Р. № 71/30.04.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на I т. о.; Р. № 25/21.03.2014 г. по т. д. № 4356/2013 г. на II т. о.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки - сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 625 от ТЗ писмена молба до съда за откриване на производството по несъстоятелност могат да подават длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска

сделка, Н.А.П. за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане. В конкретния случай съдът е сезиран с молба от кредитор , който се явява легитимирано лице по смисъла на чл. 625 от ТЗ.

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството - длъжникът е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

Разпоредбата на чл. 608 от ТЗ урежда следващите описани по-горе предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност, като посочва, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. В конкретния случай паричното задължение на длъжника произтича от неизпълнение на търговска сделка . Неплатежоспособността съгласно чл. 608, ал. 1 от ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занятието му, а също така и абсолютните търговски сделки, изброени в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, независимо от качеството на страните (чл. 286 от ТЗ). От своя страна публичните задължения на търговеца са установени в ДОПК и са такива за данъци, мита, такси. Във всички случаи, независимо от това дали се касае за задължение по търговска сделка, или за такова от публичен хапактер, следва да се установи, че същото е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Задължението следва да е изискуемо, т.е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

Съдът, като взе предвид изложеното по-горе и го съобрази с обстоятелството, че страните по посочения по-горе договор са търговски

дружества, намира, че е налице субективният критерий за квалифициране на една сделка като търговска. Сключеният договор е и търговска сделка ,тъй като е свързан с предмета на дейност на длъжника.

В разглеждания случай безспорно се установява от събраните доказателства, че ответникът има изискуеми парични задължения към кредитор , които не е платил. В тежест на ответника е да докаже, че не е спрял плащанията към кредитори, което не е сторено в производството. Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ).

По делото не се установява плащане на изискуеми задължения на ответното дружество ,произтичащи от договора.

По изложените съображения, съдът намира за доказано, че ответникът е в състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608 от ТЗ, тъй като не е в състояние да изпълни свои изискуеми парични задължения по търговски сделки. Ответникът е и в състояние на свръхзадълженост по смисъла на Чл.742 ал.1 ТЗ тъй като ,видно от заключението на вещото лице,имуществото му не е достатъчно да покрие паричните му задължения /на практика липсва каквото и да било имущество/.

Следва да се приложи в случая презумпцията на чл. 608, ал. 2 от ТЗ, по силата на която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията.

След съвкупен анализ на посочените по-горе доказателства съдът прави извода за влошено финансово-икономическо състояние на ответното дружество. Съобразявайки посочените от вещото лице коефициенти на ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, съдът приема, че ответното дружество е в нестабилно финансово състояние, силно зависимо от кредиторите си, с текущи задължения, които не са обезпечени с краткотрайни активи и съответно не биха могли да бъдат погасени в срок. Установените неплатени задължения на дружеството ,свързани с търговската му дейност, съдът намира, че водят до обективното състояние на ответното дружество да не може да погасява задълженията си, и то вече с необратим характер.

До този извод води анализът на заключението на вещото лице:

Показателите за ликвидност изразяват способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните краткотрайни активи, в които не се включват разходите за бъдещи периоди. Показателите за ликвидност се определят като коефициенти, при изчислението на които се съпоставят активи и задължения. Базовата величина, ползвана за намиране на отделните коефициенти, е различна - краткосрочни задължения и текущи задължения. Експертизата дава заключение, че коефициентът на обща ликвидност, коефициентът на бърза ликвидност, коефициентът на незабавна ликвидност и коефициентът на абсолютна ликвидност са нула. Показателите за ликвидност отразяват възможностите на предприятието да покрие задълженията си в даден момент, обикновено балансова дата. Особено показателен от тази гледна точка е коефициентът за абсолютна ликвидност, който характеризира платежоспособността на предприятието, при положение че падежите на текущите задължения са близки до балансовата дата. Коефициентите на обща и бърза ликвидност за този момент дават твърде условна оценка за платежоспособността на предприятието, защото в техните елементи има вероятност да са включени много бавноликвидни или даже трудноликвидни активи. При съпоставянето на определени активи с краткосрочните или текущите задължения е нормално да се получи коефициент около единица. Ако коефициентът е под единица, както е в случая, т.е. сумата на задълженията към датата на баланса е по-голяма от средствата, с които следва да се покрие. Желателно е коефициентите за ликвидност да превишават единица, което означава, че предприятието разполага с повече краткотрайни активи от задълженията му към балансовата дата. При тези условия, степента на риска предприятието да изпадне в състояние на невъзможност за посрещане на задълженията си, е твърде малка. От данните, посочени в заключението на вещото лице, е видно, че предприятието няма краткосрочни вземания и налични парични средства, с които да покрие задълженията си към кредиторите затова и коефициентите за ликвидност са нула, а същевременно има краткосрочни задължения, което води и до отрицателните показатели.

Свързани с показателите за ликвидност са и показателите за финансова автономност. Те характеризират степента на финансовата независимост на предприятието от кредиторите, т.е. степента на използване на привличения

капитал. В счетоводния баланс задълженията към кредиторите са посочени като дългосрочни и краткосрочни пасиви, които обхващат неуредените разчети към доставчиците, към банките кредитори, към клиентите, предоставили аванси срещу бъдещи продажби, към персонала, към държавния и общинските бюджети за начислени и невнесени данъци, към осигурителните фондове за начислени, но невнесени социални и здравни осигурителни вноски, приходите за бъдещи периоди и други. В случаите, когато коефициентът на финансова автономност е под единица, както е в настоящия случай, е налице превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имуществото на предприятието и обратно.

Коефициентът на задлъжнялост изразява степента на зависимост на предприятието от своите кредитори за уреждане на задълженията си. Този показател обикновено е под единица и показва колко задължения са отчетени на един лев собствен капитал. Колкото коефициентът е по-голям от единица, толкова независимостта на предприятието от външни източници на средства е по-голяма. В случая коефициентът не може да бъде определен поради липсата на активи у ответното дружество.

Съдът прима въз основа на гореизложеното, че ответното дружество няма възможност чрез собствения си капитал и печалбата да поеме текущите си задължения, че дружеството е свръхзадлъжняло и декапитализирано, без възможност да обслужва текущите си задължения, които са посочени в баланса на предприятието.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАЧАЛНАТА ДАТА НА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА

Ищецът не сочи конкретна начална дата на неплатежоспособността. Непосочването на конкретна начална дата на неплатежоспособността на търговеца - длъжник от страна на молителя не води до неяснота на претендираното искане. Затова и липсата му не се явява порок, релевантен за редовността на молбата по чл. 625 ТЗ, нито сама по себе си се отразява на допустимостта на заявено за първи път искане на надлежна страна в процеса за определяне на друга конкретна начална дата /Решение № 56 от 10.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3057/2013 г., II т. о., ТК, докладчик

председателят В.А.. Несъстоятелността, уредена по действащото законодателство като производство за универсално принудително изпълнение е преди всичко граждански процес, в частност -изпълнителен процес и по силата на изричната разпоредба на чл. 621 ТЗ субсидиарно приложими в производството по несъстоятелност, при липса на специални правила, са нормите на ГПК.Следователно, при отсъствието на специални разпоредби в гл. IV "Несъстоятелност" относно необходимото съдържанието на молбата по чл. 625 ТЗ, извън въведените с чл. 628, ал. 2 и ал. 3 ТЗ задължителни изисквания, вкл. с оглед предвидените в специалната норма на чл. 621а ТЗ, за съответно приложими следва да се приемат процесуалните разпоредби на общото исково производство, включващи и чл. 127, ал. 1, т. 4 и т. 5 ГПК на р. I, гл. XIII ГПК.Това означава, че преценката за редовността на молбата по чл. 625 ТЗ, следва да се извърши с оглед на визираните реквизити по чл. 127, ал. 1, т. 4 и т. 5 ГПК, но при отчитане на особения и предмет и на обстоятелството, че начална дата на неплатежоспособността на длъжника е задължителен елемент от решението за откриване на производство по несъстоятелност. Поради това, при констатирано наличие на състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост по см. на чл. 742, ал. 1 ТЗ, съдът всякога е задължен да определи същата въз основа на анализ на цялостното финансово и икономическо състояние на търговеца, независимо от заявената или твърдяната от страните в хода на производството дата. Съобразено обстоятелството, че именно върху определената от съда начална датата на неплатежоспособност, настъпват и правните последици на влязлото в сила решение, с което искането е уважено и формираната от него сила на пресъдено нещо се разпростира спрямо всички, вкл. неучаствалите в производството кредитори, дава основание да се приеме, че непосочването на конкретна начална датата на неплатежоспособността на търговеца - длъжник от страна на молителя не води до неяснота на претендираното искане.

Съгласно задължителната практика на ВКС, изразена в решения: № 64 от 23.03.2010 г., по т. д. № 959/2009 г. на II т. о., № 115/25. 06.2010 г., по т. д. № 169/2010 г. на II т. о., № 90/20.07.2012 г., по т. д. № 115/2011 г. на I т. о. и др. началната дата на неплатежоспособност се определя с оглед на цялото икономическо състояние на длъжника към момента на постановяване на съдебното решение, а не само с оглед на последното извършено плащане от същия към определен кредитор или кредитори.

След анализ на събраните по делото доказателства на цялостното финансово и икономическо състояние на търговеца съдът намира ,че следва да бъде определена за начална дата на неплатежоспособността датата 24.12.2018 г. Съгласно предварителния договор от 15.12.2016 г., сключен между страните по делото, се установява че датата на неизпълнението, от страна на ответното дружество е 23.12.2018 г. и че неустойката е изискуема от 24.12.2018 г. ,поради което вещото лице Р. К. приема, че датата на последното плащане е 23.12.2018 г. и че от 24.12.2018 г. ответното дружество е спряло плащанията.

Съдът възприема становището на вещото лице ,че датата на последното плащане е 23.12.2018 г. и че от 24.12.2018 г. ответното дружество е спряло плащанията и че именно тази дата е начало на неплатежоспособността.От представените по делото доказателства не може да се направи какъвто и да било друг извод.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ВРЕМЕННИЯ СИНДИК И ПЪРВОТО СЪБРАНИЕ НА КРЕДИТОРИТЕ

Съдът намира, че с решението си по чл. 630, ал. 1 от ТЗ следва да назначи временен синдик и насрочи първо събрание на кредиторите. За временен синдик на дружеството следва да бъде назначен посоченият от ищеца адвокат П.В.П, с адрес: общ/ Столична, гр. С, , с електронна поща: petyo.v.petkov@gmail.com с телефон: , вписан в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ. На временния синдик следва да бъде определено месечно възнаграждение в размер на 800 лева, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на законна причина за изменение на размера на възнаграждението.

При насрочване на първото събрание на кредиторите съдът следва да съобрази необходимото време за представяне от длъжника на документите по чл. 640 от ТЗ, както и да даде възможност на временния синдик да изготви и

представи документите по чл. 668 от ТЗ. Поради това, съдът намира, че следва да насрочи Първото събрание на кредиторите на 4 октомври 2023 г. от 11 часа в Съдебната палата на Вския окръжен съд , в залата за провеждане на съдебните заседания ,която ще бъде указана в деня на събранието на кредиторите върху таблото за съобщения на Вския окръжен съд и върху вратите на съдебната зала с дневен ред по чл. 672, ал. 2 от ТЗ:

1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 от ТЗ.
2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му.
3. Избор на комитет на кредиторите.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗНОСКИТЕ :

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: със седалище и адрес на управление: гр. В и съдебен адрес г.С, ,тел. представлявано от Г.Ш. следва да бъде осъден ДА ЗАПЛАТИ на Т.М.“ ООД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, 1000, направените по делото разноси в размер на по 250 лв.за държавна такса и 400 лв.за възнаграждение на вещо лице .

Водим от изложеното и на основание чл. 630, ал. 1 от Търговския закон Вският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. В и съдебен адрес г.С, ,тел. представлявано от Г.Ш. с начална дата на неплатежоспособността 24.12.2018 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. В и съдебен адрес г.С, ,тел. , представлявано от Г.Ш. поради неплатежоспособност и свръхзадлъжнелост.

НАЗНАЧАВА ЗА ВРЕМЕНЕН СИНДИК на длъжника „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: със седалище и адрес на управление: гр. В и съдебен адрес г.С, ,тел.

представявано от Г.Ш. синдика адвокат П.В.П, с адрес: общ/ с електронна поща: petyo.v.petkov@gmail.com с телефон: ,вписан в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на временния синдик в размер на 800 лева месечно, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на законна причина за изменение на размера на възнаграждението.

ОПРЕДЕЛЯ срок за встъпване в длъжност на временния синдик до три дни, считано от датата на получаване на препис от настоящето решение.

ОПРЕДЕЛЯ ДАТА НА ПЪРВОТО СЪБРАНИЕ НА КРЕДИТОРИТЕ на длъжника „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. В и съдебен адрес г.С, ,тел. представлявано от Г.Ш. което следва да се проведе на 4.10.2023 г.от 11 часа в Съдебната палата на Вския окръжен съд , в залата за провеждане на съдебните заседания ,която ще бъде указана в деня на събранието на кредиторите върху таблото са съобщения на Вския окръжен съд и върху вратите на съдебната зала с дневен ред по чл. 672, ал. 2 от ТЗ:

1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 от ТЗ.
2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му.
3. Избор на комитет на кредиторите.

ОСЪЖДА „Р.П.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. В представлявано от Г.Ш. ДА ЗАПЛАТИ на Т.М.“ ООД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, 1000 представлявано от И.И.Г. направените по делото разноски в размер на по 250 лв.за държавна такса и 400 лв.за възнаграждение на вещо лице .

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл. 634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – В: _____